

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita B. Matris Teresæ, De lesv Fvndatricis Monasteriorvm Monialivm & Fr. Carmelitarum discalciatorum ex prima regula

Ribera, Francisco de

Moguntiaë, 1603

Epistola B. Matris Teresæ scripta Patri suo Confessario ex cuius ma[n]dato
præcedentia scripsit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43365

uerim. Hinc sciat sua Reuerentia me nunc hic eomodo viuere, & rogo, vt pro me apud suam Maiestatem diuinam intercedere dignetur, vt me in cœlum conducat, vel gratiam illi in veritate seruiendi tribuat. Cuperem vt quæ hic nõ sine labore & temporis commoditate scripsi suę Reuerentiæ aliquo modo prodesent. Optatissimus interim mihi labor esset, si quid hic quod ad Dei Opt. Max. laudem spectat contineretur, licet quę scribo à tua Reuerentia statim comburerentur, mihi nihilominus abundè satisfactum esse existimarem. Et si nihil boni continetur, consultè factum erit, vt bona quam de me conceperunt opinio in obliuionem deducatur, verum si quid inerit boni quod pij & docti iudicabunt, laudetur & magnificetur Dominus, qui illud dictauit. Sua Maistas diuina tuam Reuerentiam conseruet & protegat semper, efficiatq; vt nõ scribendo errauerim, cū non errãdi sed obediendi desiderium perpetuo habuerim, Amen.

Epistola B. Matris Teresa scripta Patri suo Confessario ex cuius mādato precedentia scripsit.

Spiritus Sanctus sit semper cum tua Reuerentia, Amen.

VTI QUÆ credo extra propositum non esse, præfens hoc negotium tuæ Reuerentiæ commendare, eum in finem, vt illam mihi magis magisq; deuinctam reddam quò me Deo commēdat, fateri enim cū veritate debeo me maiore sensisse pœnam, gratias mihi à Domino cōcessas descri-

describendo, quam offensas per me contra suam
Maiestatem commissas referendo. Quod ea cō-
ditione ex mandato T. R. feci, vt sicuti mihi pro-
misit, laceret si quid mali continetur, nam cum
sua Reuerētia ad me mitteret, adhuc omnia quæ
scripseram non reuideram, hinc fieri potest, vt
nonnulla nō sint admodum bene declarata, idq;
propter temporis breuitatē, quapropter ea quæ
emendanda sunt, emendare non grauiabitur, co-
piamq; fieri curabit ne manus mea cognoscatur,
antequam ad Patrem Auilam deferri curet, hac
enim intentione omnia scripsi, vt ipse reuideat,
& discernat num per rectam viam processerim,
interim in memoriam reuocet illi obligatam fo-
re quæ sibi animam suam commisit, vt & ego suā
Reuerentiam vicissim Deo commendare valeā,
illiq; prout cepit inseruiat, quo maiorem gratiā
acquirere possit, ad gloriam & laudem omnipo-
tentis, Amen.

*Hic liber prima vice scriptus fuit anno Domini
millesimo, quingentesimo sexagesimo secun-
do, eundem per capitula non distinguendo:
postea verò multa quæ cōtigerunt adiunxit,
referendo quomodo fundatum fuerit mona-
sterium S. Iosephi de Auila, & per capitula
distinxit.*

Quodam die infra scripta Dñs mihi dixit.

PVT AS NE, filia, meritum in gustu consistere?
Minime quidem, verum in amore, opere &
passio-

passione. Annon legisti quod S. Paulus semel tantum arcana cœlestia gustauerit, multa tamen & sapius passus fuit. Annon vides vitam meam passionibus plenam, quodque semel tantum in monte Thabor gloriam meam ostenderim. Non tibi persuadeas, quando vides matrem meam inter brachia sua me amplectentem, semper fuisse gauisam. Non sane, nam quando Simeon hæc verba protulit. *Tuam ipsius animam doloris gladius pertransibit.* Tunc Pater meus cœlestis illi clarè demonstraui quantum pati deberem, Annon legisti quod præcipui sancti in deserto asperitiam egerint pœnitentiam, vltra colluctationes aduersus dæmones & seipfos? nihilominus multo tempore sine aliqua remanserunt consolatione? Scias filia quod qui à patre meo magis amatur, tanto maiores recipiat molestias, quib. ipsi amor correspondet. In quo quæso tibi maiorem possem demonstrare amorem, quàm quod tibi illud idem quod ego pro me elegi etiam & tibi illud ipsum velim? Conspice mea in corpore vulnera, an vnquam cum tuo comparari dolore poterunt? Hæc est vera veritatis via, vt mecum perditionem in qua totus est mundus deploret, cum scias omnium cogitationes & desideria in contrarium tendere.

Quodam die dando me orationi, tantum capitis sentij dolorem, vt mihi orare impossibile fuerit, & tunc mihi Dominus dixit, ex hoc passionis videbis premium, nam licet tu, (cum in corpore sana non fueris) mecum loqui non poteris,

tueris,

tueris, ego nihilominus tecum loquebar, nec nõ fauorem meum tibi præstiti, quæ verba per horam & mediam mente reuoluens magnam sentij satisfactionem, & dolor capitis penitus sese remisit: vnde postea semper magnum in me patiendi sentij desiderium. Et Dñs adiunxit, vt seruo in memoriã reuocarem, quæ Apostolis dixit, scilicet. Non est seruus supra Dñm suum. Quodam die Palmarũ sub finem comunionis, remãsi ita eleuata, vt hostiam sumere non potuerim, q̃ in ore aliquantisper timendo, mihi verè videbatur os meum sanguine calido plenum, quasi recenter effusus fuisset, vnde mirabilem sentij suauitatem, vbi tum Dñs mihi dixit. Filiola volo, vt sanguis meus tibi profit, quem ego magno cum dolore effudi: eoq; tu cum suauitate frueris, verum tibi pro ea delectatione, q̃ mihi præstitisti hisce diebus satisfacio. Hoc propterea Dominus dixit, quia præterierant plusquã triginta anni, q̃ semper illo die quotiescunque poteram me meliori quo poteram modo præparando, comunicauerim, videbatur enim mihi magna nimis Iudæorum contra Christum crudelitas, quando cũ tanta gloria ipsi obuiam eundo, & recipiendo eum tam longè vt manducaret redire permiserint, hinc ego omnem feci instantiam vt Dominum hospicio reciperem licet indignum esset, mecumque remanere dignaretur.

Quodam die cum timore mecum reuoluendo num in gratia essem nec ne, dixit mihi Dominus, filia, lux à tenebris multũ differt. Ego sum fidelis,

nemo damnabitur quin sciat: verum ille decipietur quicumq; propter gustus spirituales velit esse securus. Vera enim securitas, in bonæ conscientia testimonio consistit: & nemo sibi persuadeat, quod ex se ipso perseverare in luce possit, & sicut nemo impedire potest quin post lucē nox naturalis succedat, sic in vnico momento si me subduco minime in luce p̄seuerabit, remedium enim ex gratia mea dependet, quo vt lucē retineat, vti debet. In eo namq; vera cōsistit humilitas vt q̄ anima ipsa possit & quid ego, clarè cognoscat. Vide ne quæ ad mortalium spectant instructionem obliuioni tradas, verum diligenter ea describas.

Quodam die post octauas visitationis B. Mariæ virginis commendando Deo quendam meū fratrem in Capella de monte Carmelo. Dixi (ita cogitando) Domino, ob quam causam permitteret fratrem meum in quodā loco vbi versaretur cum suæ salutis periculo? Credo Domine quod si aliquem tuum fratrem in simili viderem periculo, nihil intentatū relinquerem, quousq; eum inde liberassem. Tunc mihi dixit Dñs. O filia, filia, sorores meæ sunt in monasterio Incarnationis, & tu te detines? Itaq; animo considera quod ego volo, quia non est in tantum difficile, vt tu putas: per illam enim viam q̄ tu putas, perdētur, vbi per aliam, lucrabuntur, itaq; nullam facias resistentiam, magna enim mea est potentia.

Quodam die dixit mihi Dominus, tu semper petis molestias & ex altera parte illas fugis & recusas,

recusas, ego omnia dispono non secundum sensualitatis & debilitatis tuæ, verum voluntatis conformitatem. Confortare itaq; , vt coronam præparatam acquiras, videbis enim in vita tua religionem virginis admodum dilatatam. Hoc audiui à Domino in medio mensis Februarij anno Domini millesimo quingentesimo septuagesimo primo.

Quodam die in vigilia Pentecostes manendo in Capella Nazarethana monasterij S. Iosephi de Auila, quædam gratia mihi ante annos circiter viginti concessa repræsentabatur, vbi tunc magno spiritus impetu eleuabar: & Dominus mihi præcepit vt Patribus discalciatis ex parte sua dicerem, vt serio infra scripta obseruarent, quodq; obseruando eorum religio incrementum faceret, non obseruando verò deficeret. Primum erat vt eorum superiores vniti remanerent. Secundò, quod, licet multa monasteria acceptaturi essent, pauciores tamen in illis habitarent. Tertio, vt rarius cum secularibus, cõuersarentur, idq; pro animarum salute. Quarto, vt potius operibus quam verbis Christi fideles instruerent. Hoc à Domino intellexi anno millesimo quingentesimo septuagesimo nono, & quia verum est quod dico propria mea manu subscripsi.

Teresa de IESV.

F I N I S.

*Omnia subijciuntur censura, S. Romane
Ecclesie Catholice.*

X J

IN